

Arrest

nr. 218 785 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SCHÜTT
Van Noortstraat 16
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2018, als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarig kind X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “*de beslissing van de gemachtigde van de Burgemeester van de Stad Antwerpen dd. 22 februari 2018 tot intrekking van de beslissing van 30 december 2014 tot afgifte van een verblijfskaart van 5 jaar, geldig vanaf 16 december 2014*”.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 7 december 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. SCHÜTT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 februari 2018 werd door de stad Antwerpen aan de verzoekende partij de volgende brief gestuurd:

“*Geachte heer en mevrouw A.*

Ik verwijs naar onze eerdere brieven die wij u per gewone post toestuurden op 11 januari 2018 en 6 februari 2018. Via deze brieven werd u uitgenodigd om in kennis gesteld te worden van een update omtrent uw verblijfsvergunning. Tot op heden ging u echter niet in op de vraag om een afspraak te maken. Vandaar dat wij dit aangetekend schrijven aan u richten om u zo in kennis te stellen.

Op 30 december 2014 werd u in het bezit gesteld van een elektronische vreemdelingenkaart type B nadat u op 6 maart 2013 een regularisatieaanvraag indiende.

Uit nazicht blijkt dat deze elektronische vreemdelingenkaart onterecht werd afgeleverd. Een verblijf op basis van regularisatie (artikel 9bis Vreemdelingenwet) kan enkel bekomen worden nadat de dienst Vreemdelingenzaken (FOD Binnenlandse Zaken) hier instructies voor aflevert, (artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bepaalt: 'Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.')

Op 31 januari 2014 werd uw raadsman, meester M., in kennis gesteld door de gemachtigde van de Staatssecretaris dat aan de aanvraag van 6 maart 2013 geen gevolg gegeven kon worden.

De afgifte van de op 30 december 2014 verworven B-kaart dient als manifest onwettige bestuurshandeling te worden beschouwd, hetgeen volgens vaste rechtspraak van de Raad van State te allen tijde kan worden ingetrokken.

Bij ontstentenis van een uitdrukkelijke wetsbepaling die de intrekking toelaat, kan een onregelmatige rechtshandeling die rechten doet ontstaan enkel op rechtsmatigheidsgronden worden ingetrokken, hetzij binnen de termijn bepaald voor het instellen van een annulatieberoep en, indien een ontvankelijk annulatieberoep is ingesteld, tot de sluiting van de debatten, hetzij te allen tijde als die handeling door bedrog is uitgelokt of door een zodanige onrechtmatigheid is aangetast dat zij voor onbestaande moet worden gehouden (cf. RvS 19 januari 1993, nr. 41.632; RvS 9 juni 1993, nr. 43.256; RvS 28 juni 2001, nr. 97.215; RvS 11 september 2001, nr. 98.800; RvS 6 mei 2002, nr. 106.389; RvS 1 oktober 2002, nr. 110.799; RvS 19 november 2002, nr. 112.635; RvS 23 februari 2004, nr. 128.425; RvS 15 juni 2004, nr. 132.404; RvS 25 september 2006, nr. 162.676).

Daar waar de elektronische verblijfskaart toch werd afgeleverd, kan deze slechts de waarde hebben van een instrumentum dat niet onderbouwd is door een negotium. Uit het feit dat de gemeente een materiële vergissing beging, kunnen geen rechten worden geput.

Bij deze brengen wij u dan ook op de hoogte dat uw verblijfsvergunning geannuleerd werd. Gelieve deze verblijfsvergunning zo snel mogelijk in te leveren bij het loket vreemdelingenzaken te Deurne. U hoeft hiervoor geen afspraak te maken."

Het beroep is gericht tegen de inhoud van deze brief.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift, omtrent de ontvankelijkheid van het beroep, dat met de bestreden beslissing een einde wordt gesteld aan haar verblijfsrecht. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen, zo voegt zij daaraan toe, is een administratieve overheid, wier beslissingen vatbaar zijn voor een vernietigingsberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2.2. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op, die luidt als volgt:

"Het beroep tegen het schrijven waarin de afname van de B-kaart van verzoekster werd medegedeeld is onontvankelijk, daar het geen aanvechtbare handeling is. De inhoud van dit schrijven vormt louter de bevestiging van het feit dat de B-kaart die aan verzoekster werd afgegeven, wordt afgenomen. De inhoud van dit schrijven brengt geen wijziging aan in de verblijfstoestand van verzoekster.

Een beroep tot nietigverklaring moet krachtens de artikelen 39/2, §2 en 39/82, §1, 1e lid van de Wet van 15 december 1980, een beslissing of bestuurshandeling tot voorwerp hebben. Desbetreffend dient voor het begrip 'beslissing' teruggerepen te worden naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001,83). Aldus dient onder 'beslissing' of 'bestuurshandeling' te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd een wijziging aan te brengen in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene.

Dit is in casu niet het geval. Het in casu betreffende schrijven doet geen uitspraak omtrent de ontvankelijkheid of gegrondheid van welke verblijfsaanvraag van verzoekster en/of haar vader ook, noch over het verblijfsrecht van verzoekster, en brengt aldus geen wijzigingen in de bestaande rechtstoestand van verzoekster en haar vader q.q. teweeg.

Het schrijven bevestigt enkel dat de B-kaart wordt afgenomen, omdat deze in de eerste plaats onterecht werd afgeleverd.

Aldus is het schrijven dd. 22 februari 2018 geen voor vernietiging vatbare bestuurshandeling.

Zodoende is de vordering van verzoekster en haar vader q.q. niet ontvankelijk aangezien zij de vernietiging van het schrijven van 22 februari 2018 - die zij ten onrechte als 'beslissing' bestempelt - vordert, en aangezien het beroep niet gericht is tegen een uitvoerbare administratieve rechtshandeling”.

2.3. Verzoeker repliceert hierop in haar synthesesamenvatting als volgt:

“1. Verzoekster handhaaft hetgeen zij inzake de ontvankelijkheid van haar annulatieberoep heeft uiteengezet in het verzoekschrift tot nietigverklaring en beschouwt deze uiteenzetting als hier uitdrukkelijk herhaald.

2. In de nota met opmerkingen werpt verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op.

Verwerende partij voert aan dat de thans bestreden beslissing geen aanvechtbare handeling zou uitmaken: de afname van de in 2014 afgegeven verblijfskaart van verzoekster zou geen wijziging aan haar verblijfstoestand met zich brengen, zodat de rechtstoestand van verzoekster niet gewijzigd werd.

Verwerende partij gaat er vooreerst aan voorbij dat de afname van de verblijfskaart, hetgeen het voorwerp van onderhavig annulatieberoep uitmaakt, wel degelijk een beslissing uitmaakt.

Verwerende partij doet het voorkomen alsof het een louter materiële handeling betreft, doch is niet consequent waar zij bij het (summier) administratief dossier als haar stuk 9 een delegatiebesluit van 16 september 2016 toevoegt: er kan bezwaarlijk een delegatie van bevoegdheid nodig zijn, wanneer er geen beslissingsbevoegdheid wordt overgedragen.

Verwerende partij schrijft ook dat het de "gemachtigde van verwerende partij was die de brief van 22 februari 2018 heeft verzonden. Ook hieruit blijkt dat de bestreden intrekking wel degelijk een administratieve beslissing uitmaakt.

Verwerende partij gaat er vervolgens aan voorbij dat het tweede middel van verzoekster onder meer genomen is uit de schending van het supranationaal beschermd grondrecht van de eerbied voor het gezins- en familieleven van verzoekster, zoals bepaald in artikel 8 EVRM.

Dat dit grondrecht in het geding is, kan moeilijk ontkend worden, nu de bestreden beslissing ingrijpt in het bestaand gezinsleven van een in België geboren minderjarige, die gedurende meer dan 3 jaar erop vertrouwde en mocht vertrouwen dat haar verblijf in België wettig was en aldus kon vertrouwen op het voortduren van haar band met haar Belgische paternale grootmoeder, die van jongsaf de moederrol over verzoekster heeft waargenomen (na het overlijden van de moeder in het eerste levensjaar van verzoekster).

De bestreden beslissing stelt een einde aan een situatie waarin verzoekster gerust kon zijn, brengt onzekerheid met zich en heeft dus een directe, negatieve impact op het door artikel 8 EVRM beschermde grondrecht.

Verzoekster dient derhalve die beslissing ten gronde te kunnen laten toetsen door een rechter, en dit in toepassing van artikel 13 EVRM:

"Eenieder wiens rechten en vrijheden, welke in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op daadwerkelijke rechtshulp voor een nationale instantie, zelfs indien deze schending zou zijn begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie".

Het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel zou niet worden geëerbiedigd indien het verzoekster onmogelijk zou worden gemaakt, door toepassing van nationale regels, om de betwisting door een rechterlijke instantie te laten toetsen.

De exceptie kan niet worden aangenomen.”

2.4. Een beroep tot nietigverklaring moet, om ontvankelijk te zijn, een administratieve rechtshandeling tot voorwerp hebben. Het volstaat niet dat werd gehandeld door een administratieve overheid, zoals de verzoekende partij wil laten gelden. Onder een rechtshandeling moet een handeling worden verstaan waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen te doen ontstaan of te beletten dat ze tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtstoestand, dan wel een zodanige wijziging te beletten. Om ontvankelijk te zijn moet het beroep dus een handeling tot voorwerp hebben die zelf rechtsgevolgen sorteert en die onmiddellijk en rechtstreeks nadeel berokkent aan de verzoekende partij.

Verzoekende partij stelt dat met de bestreden handeling haar verblijfsrecht wordt beëindigd door de verwerende partij. Zij kan hierin echter niet worden bijgetreden. Met de intrekking van de verblijfskaart beslist de gemachtigde van de burgemeester niet over het beëindigen van een bestaande verblijfsmachtiging. Zoals uit de brief van 22 februari 2018 is gebleken, is de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, die tot zulk een machtiging zou kunnen leiden, immers nooit rechtsgeldig ingediend zodat er geen gevolg aan kon worden gegeven. De verwerende partij stelt in casu enkel vast dat de elektronische vreemdelingenkaart type B, verkeerdelijk werd afgegeven en als manifest onwettig moet worden ingetrokken, nu een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet enkel kan worden toegekend door de minister of zijn gemachtigde die vervolgens instructies geeft voor de afgifte van een vreemdelingenkaart. De machtiging tot verblijf ontstaat dus niet door de afgifte van deze kaart, die slechts het instrumentum is dat, bij correcte afgifte, de veruiterlijking is van het onderliggende negotium, i.e. de toekenning van een verblijfsmachtiging. Een dergelijke machtiging blijkt *in casu* echter nooit te zijn toegekend door de bevoegde minister of zijn gemachtigde.

De in de aangevochten brief besloten mededeling brengt dus, niettegenstaande de diffuse gehanteerde terminologie, op zich geen wijziging teweeg in de rechtstoestand van de verzoekende partij, zodat er geen sprake is van een aanvechtbare rechtshandeling.

2.5. De exceptie moet worden aangenomen. Het beroep is onontvankelijk en moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiengint maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS